

בתי המשפט

000411/05 עתמ

בית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 15/12/2005

כבוד השופט בעז אוקון בפני:

בעניין: 1. דויק חאלדה

2. אלקודסי נביל

העותרים

נ ג ד

שר הפנים - מדינת ישראל

המשיב

נוכחים: ב"כ העותרים: עו"ד פוקרא

ב"כ המשיב: עו"ד פואה

פסק-דין

העותרת 1 היא תושבת ירושלים. ביום 4.7.84 היא נישאה לעותר 2. על יסוד זה הגישו בקשה לאיחוד משפחות ביום 7.2.01. הבקשה סורבה, אך לאחר שהוגשה עתירה מינהלית (שמספרה 703/04) התחייב המשיב להמשיך בטיפול בבקשה. עתה עומדת על הפרק בקשה של העותר לקבלת רישיון קבע בהתאם להליך המדורג, וכן בקשה לרישום ילדי העותרים במרשם האוכלוסין.

המשיב מתנגד לבקשה. עמדת המשיב בקצרה היא שלא הוכח קיומו של משק בית משותף בין העותרים. מתחור, מתוך עמדת המשיב, כי העותר שוכר דירה בנצרת ועובד במאפיה שם, ואילו העותרת מתגוררת עם ילדיה בירושלים בבית אביה. יוער, כי המשיב טען כי לא הצליח ליצור קשר עם העותרת במקום מגוריה, אך הערה זו אין בה ממש. ילדי העותרים לומדים בבתי ספר שונים במזרח ירושלים.

אין בעמדת המשיב ממש. מצוקות החיים והצורך להתפרנס יכולים לגרום לכך שאב המשפחה יתגורר במקום אחד, ואילו אם המשפחה תתגורר במקום אחר. יש להניח גם שמי שאינו מצויד ברישיון לשיבת קבע בארץ מוטרד בטרדות נוספות פרט לקשיי הפרנסה והקיום, ועלול להתקשות יותר להשיג מקום עבודה במרכז הארץ או בסמוך למגורי משפחתו. ההנמקה במצב זה נדמית יותר לתירוץ או התרצה. כאשר מוגשת בקשה לאיחוד משפחות – המשיב חושד (ראו תגובת המשיב, סעיף 5). כאשר יש להחליט בנושא רישיון הקבע – המשיב מערים קשיים, בין לבין נדרשים העותרים השונים לעבור סבך של נפתולי בירוקרטיה: זניחת בקשות, המצאת מסמכים ועוד.

לא יעברו שנים רבות ונשפשף את עינינו סביב השאלה איך השלמנו עם מה שברור כבר עתה. הערמת המכשולים הבירוקרטיים היא דרך נוספת לומר את מה שברור מאליו, והוא שבקשות אלה אינן רצויות למשיב. לא ניתן שלא לתמוה בכמה "כלפי חוץ" בירוקרטי ובכמה "טיעונים" לגליסטיים אנו מוכנים

בתי המשפט

000411/05 עתמ

בית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

תאריך: 15/12/2005

כבוד השופט בעז אוקון בפני:

להתעטף ואלו להטים מינהליים ניתן לעשות – כדי למנוע טיפול ענייני בבקשות מסוג זה – החל מהתור הפיזי מול הלשכות, וכלה במסמכים אותם יש להערים אצל המשיב. קיומו של חוק ראוי מחייב מנגנון מתקבל על הדעת, אשר יאפשר להגשימו. קיומו של חוק ראוי עם אמצעים בלתי מתקבלים על הדעת אינו רעה פחותה מאיסור גורף. על מנת שלא נראה בעינינו כרוכלים העוסקים בענייני רישוי כמו בפרקמטיה זולה, מוטב שהחוק יכובד, וטענות של העדר קשר נישואים תקף ואמיתי בין בני זוג הורים לשבעה ילדים, כאשר האחרון שבהם הוא בן שלוש, יהיו מבוססות על טענות של ממש, ולא על שיחה טלפונית שלא נענתה בנוסף למגורים נפרדים לצרכי פרנסה.

יוער, כי לפני שנתתי החלטה זו הודיעו באי כוח הצדדים כי הם מנהלים משא ומתן להגיע לכללה הסכמה, אך לא הסכמתי להמתין עד לאותה הסכמה. יותר מפעם אחת נאמר כי בית משפט זה לא יכול להפוך לעמדת קבלה של המשיב, ואין להפוך לא את הפרקליטות ולא את בתי המשפט למקום בו יתבררו בצורה עניינית ורצינית בפעם הראשונה הבקשות השונות.

אשר על כן, אני מקבל את העתירה ומורה למשיב לתת רישיון לישיבת קבע לעותר 2. העותרים יגישו בקשה לרישום ילדיהם, ויש להניח כי היא תטופל באופן ענייני.

יחד עם זאת, נוכח נכונות המשיב בשלב זה לנהל משא ומתן, יוטלו על המשיב הוצאות בסכום של 12,000 ₪ (הסכום כבר כולל מע"מ).

ניתן היום, י"ד בכסלו תשס"ו (15 בדצמבר 2005), במעמד הנ"ל.

בעז אוקון, שופט